

چکیده

فعالیت گردشگری امروزه به عنوان یکی از مهمترین و پویاترین فعالیتها در جهان مطرح است. پدیده گردشگری ساحلی بعد از جنگ جهانی دوم در اروپا رونق گرفت و کم کم به همه کشورهای جهان که به دریا راه دارند از جمله ایران (سواحل دریای خزر) گسترش یافت. از این رو در این تحقیق منطقه آزاد انزلی به عنوان یک تفرج گاه ساحلی با مطالعه اسناد و برداشت های میدانی به روش توصیفی - تحلیلی مورد بررسی قرار گرفته و با شناخت و تعیین نقاط قوت، ضعف، فرصت و تهدید راهکارهای برنامه ریزی توسعه گردشگری ساحلی در آن منطقه ارائه گردیده است. در سال ۷۵ منطقه ویژه اقتصادی بندرانزلی در دو بخش جداگانه تعیین گردید و در سال ۸۲ منطقه ویژه اقتصادی انزلی به منطقه آزاد تجاری صنعتی انزلی بدل شده که مساحت ۳۲۰۰ هکتار خشکی و تا عمق ۲ کیلومتر از دریا در طول ۲۰ کیلومتر از حاشیه دریای خزر را شامل می شود. نتایج تحقیق نشان میدهد که کمبود تأسیسات اقامتی تفریحی - ورزشی، پذیرایی، بهداشتی، پراکنش ناهنجار هتلها و اقامتگاههای گردشگری، فصلی بودن فعالیتهای گردشگری و مدیریت غیر حرفه ای برخی از مشکلات در وضع موجود می باشند. اماکن اقامتی موقت و دائم در ساحل منطقه در فصول گردشگری (بهار و تابستان) باعث بوجود آمدن پیامدهای زیست محیطی نظیر آلودگی آب دریای خزر و تشدید آن، امکان پیشروی آب دریا خزر، احتمال بروز پیامدهای منفی فرهنگی - اجتماعی، اختصاص محدوده ای از طرح به دفع زباله های شهری در منطقه می شوند.

واژگان کلیدی: برنامه ریزی، گردشگری، پیامد زیست محیطی، منطقه آزاد انزلی